

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre, 4'50 »
Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Bletjós, 31. — GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

UN BON PROJECTE

¿Quin es? Prompte l' haurém explicat: millorar la situació de Catalunya en general y la del districte de Granollers en particular.

¿Com? y ¿de quina manera? Molt senzill si tothom á qui demaném el seu concurs ens ajuda; y molt costós si no 'ns ajuda ningú.

Els nostres propòsits son bons y creyém que qui tinga seny (per poch que 'n tinga) té la obligació d'ajudarnos á portar la obra á cap.

Comensarém dintre poch, á cridar en reunió á totes les entitats de Granollers adherides al Homenatge de la Solidaritat Catalana, al objecte de formar una Junta composta per tres individus de cada entitat, la qual se dividirà en comissions que recorreran tots els carrers de la vila ab el fi d'ordenar un diccionari complet dels habitants que tinga, y fer un Cens nou en el que siguin exclusits tots els morts y ausents de Granollers y hi figurin els que tinguin dret á figurarhi.

¿Perqué ho volém fer? Per la senzill rahó de que de les llistes electorals que avuy tenim no 'ns en podém refiar. En elles hi han noms falsos, morts, ausents y fins n'hi ha que tenen dret á votar dues vegades. Aixó es intolerable y nosaltres que 'ns hi hem fixat, enteném que no pot continuar d'aquesta manera.

Quant haurém recorregut tota la vila y tindré ja ordenat el diccionari, veurém totes les irregularitats que hi hagin en el Cens actual; podrém nosaltres ferne un de nou y presentarlo á la Junta del Cens pera la seva aprobació.

Si es cas que l'aprobin, quan vinguin eleccions com que coneixerém á tots els electors, un per un, podrém nomenar comissions per barris ó districtes que 's cuidarán de fer tots els treballs necessaris fins á lograr l'enderrocament del caciquisme, ab la convicció de que dits treballs serien ben recompensats. Lograt aixó dintre Granollers, la mateixa Junta orga-

nizará comissions en els demés pobles del Districte.

Enteném que ab aquest projecte si no es á les primeres eleccions, será á les segones, que ja hi haurá el veritable sufragi en el nostre Districte; y els demés al veureho, seguirán el mateix procediment, tenint caciquisme per poch temps; mentres que si no ho fem, viurá mes ell que no pas nosaltres.

Aquest es el nostre projecte. Y aixó es lo que 'ns proposém fer desde **El Vallés**.

Ara sols falta que 'ls que 'hi tinguin obligació, ens ajudin.

R. R. y S.

CLAR Y CATALÀ

En Lerroux d'acort ab en Moret.—A remolch de l'opinió catalana.—Adhesió ab qua.—No vol solidaritat.

Tampoch li ha agradat la oposició dels diputats á la ley de jurisdiccions ó sinó llegeixin:

“Brava campaña hicieron los parlamentarios contra la ley. Mejor me hubiera parecido consignar la protesta razonada y enérgica, dejando caer desde lo alto del Congreso la promesa de revocarla en cualquier momento posible, y haberse retirado”

¡Tira peixet! y á n' en Moret també li hauria agradat mes que s'haguessin retirat de bon comensament. Aixís s' hauria aprobat la ley de jurisdiccions ab tota sa primitiva virulencia, com ho va ser al Senat; no hauria sigut retirat aquell article según qu' impossibilitava tota propaganda autonomista, y haurían quedat totas aquellas vaguetats de *menoscabo, desprestigio, de un modo encubierto*, etz., etz; y ab aixó, y ab que s' hi hagués afegit un article, calificant de delictes contra la integritat de la patria, las miradas hostils dirigidas á n'en Lerroux, tothom hauria tingut de baixar els ulls quant s'haguessin trobat pel carrer, y els periodistas hauríam tingut de trencar la ploma, ó resignarnos á escriure desde la presó.

En quant se va comensar á dibuixar en l'horitzó l'aliança dels catalanistas ab els republicans, en Lerroux desseguida s'hi va revoltar; recordis el seu: *Yo no me caso*; pero el bloch català va adquirir gran consistencia, y al últim, obligat per las circumstancias, va adherirse, de més bona ó mala gana, al mitin de Girona. Van passar dias; el bloch català

va arribar al Congrés, lliurant aquell seguit de batallas contra la ley de jurisdiccions, y en Lerroux deya que no hi volia saber res; y en las declaraciones fetas als periodistas, s'alabava de no haber acudit á cap de las reuniones que 'ls diputats republicans, ja sols ó junts ab els catalanistas, celebravan diariament pera tractar dels medis d'oposarshi; pero Catalunya entera seguía ab gran interés la campanya parlamentaria, y tothom comentava el fet de qu'en Lerroux, á pesar de ser diputat per Barcelona, no digués una sola paraula, ni pública ni particularment, en contra de la ley de jurisdiccions; y allavors tement que'l seu extrany silenci li pogués ser perjudicial, se va despenjar ab aquell comunicat firmat que van portar tots els diaris el dia 10 de Mars, (á bona hora) pera dirnos que no era partidari de la suspensió de garantías (feyan tres mesos qu'estavan sospesas) y sí de la jurisdicció única; dels demés estrells de la ley no'n va dir una paraula.... y ¡feya aprop d'un mes que durava la obstrucció al Congrés, y de dos mesos, que s'havía presentat al Senat!

Ab l'acte del homenatge ha passat exactament lo mateix. En Lerroux no había fet més que combatre tota tregua d'hostilitats entre 'ls catalans, pero á última hora, el 31 de Mars després de repetidas instancias, declara adherirse al homenatge als diputats catalans, que feya més d'un mes qu'estava acordat. ¿Com vol creyém ab la seva sinceritat? ¡Si l' han hagut d'estirar cada vegada com qui tira un carretó! ¿Qui no coneixerá que realisa un acte forsat per las circumstancias, y no per espontánea voluntat?

Pero la seva adhesió te una *qua*: qu'aquest siga l'últim acte en que 'ls republicans de l' "Unió" prenguin part junt ab els catalanistas. Sab que'l projectat homenatge pot ser el principi d'una nova era que podria ser fatal pera l'actual situació, y ell s'empenya en que no deixi rastre. Res d'alianças enfront del poder central. Convé que seguim dividits, que passém la vida barallantnos, consumint inútilment las energías necessarias pera enderrocar el centralisme y la monarquia.

Marcel RIU.

Un recort den Balmes

Tal com s'havía anunciat, va tenir efecte el dilluns á Vich la sessió apologética den Balmes.

Per referirse á la nostra comarca, copiém l'interessant treball llegit en aquella sessió.